

Bruksela, 8 lipca 2019 r.
(OR. en)

11059/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0133(NLE)

SCH-EVAL 119
VISA 151
COMIX 352

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	8 lipca 2019 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	10383/19
Dotyczy:	Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny stosowania przez Litwę dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej

Delegacje otrzymują w załączeniu decyzję wykonawczą Rady ustanawiającą zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny stosowania przez Litwę dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej. Decyzja ta została przyjęta przez Radę na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2019 r.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. zalecenie to zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym.

ZALECENIE

w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny stosowania przez Litwę dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylenia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen¹, w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem niniejszej decyzji jest zalecenie Litwie działań naprawczych, mających wyeliminować niedociągnięcia stwierdzone w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny stosowania dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej. W wyniku przeprowadzonej oceny decyzją wykonawczą Komisji C(2019) 4200 przyjęto sprawozdanie zawierające ustalenia i opinie, wymieniające najlepsze praktyki oraz wskazujące niedociągnięcia stwierdzone w toku tej oceny.
- (2) Zgodnie z litewską procedurą podmiot podejmujący decyzje zobowiązany jest uzasadnić każdą decyzję odmowną. Uzasadnienie jest następnie przechowywane w krajowym systemie wizowym. Jest to dobra praktyka, ponieważ – w przypadku odwołania – zapewnia jasną dokumentację podstaw odmowy.

¹ Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27.

- (3) W świetle znaczenia, jakie ma przestrzeganie dorobku Schengen, w szczególności przestrzeganie procedur kontroli osób przy wjeździe, priorytetowo należy potraktować wdrożenie zaleceń 1, 3, 5, 11, 19, 20 oraz 24, 25, 26, 35 i 36 niniejszej decyzji.
- (4) Niniejszą decyzję należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom państw członkowskich. Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 w terminie trzech miesięcy od momentu gdy decyzja zostanie przyjęta, Litwa powinna sporządzić plan działania, w którym wyszczególnione zostaną wszystkie zalecenia w celu wyeliminowania niedociągnięć wymienionych w sprawozdaniu z oceny, i przekazać go Komisji i Radzie,

ZALECA:

by Litwa

Zalecenia ogólne

1. dopilnowała, by urzędnicy do spraw wizowych posiadający uprawnienia do podejmowania decyzji wydawali ubiegającym się o wizę osobom, które podróżują w dobrej wierze, wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat, jeżeli spełnione są stosowne warunki; ustanowiła jasne kryteria wydawania takich wiz;
2. informowała wnioskodawców o konieczności prawidłowego wpisania daty planowanego przyjazdu do strefy Schengen i wyjazdu ze strefy Schengen;
3. udoskonalila kryteria wyszukiwania poprzednich wniosków w wizowym systemie informacyjnym (VIS) lub wpisów w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), przez zastosowanie bardziej wiarygodnego połączenia czynników alfanumerycznych oraz – w miarę możliwości – odcisków palców;
4. rozważyła wprowadzenie rozwiązania awaryjnego w zakresie przetwarzania i infrastruktury, aby zapewnić należytą kontynuację procedury rozpatrywania wniosków wizowych na wypadek najbardziej pesymistycznych scenariuszy;
5. rejestrowała odciski palców w większości przypadków, a zwolnienia z pobierania odcisków palców z przyczyn fizycznych dopuszczała jedynie wyjątkowo;

6. rozważyła zniesienie dodatkowego etapu potwierdzenia przez organ centralny w przypadkach uprzedniej konsultacji i umożliwiła odpowiedzialnemu konsulatowi kontynuację rozpatrywania wniosku wizowego po otrzymaniu odpowiedzi od konsultowanego państwa członkowskiego (konsultowanych państw członkowskich);
7. dopilnowała, by dane dotyczące organu wydającego dokument podróży wnioskodawcy prawidłowo i systematycznie wprowadzano do systemu VIS;
8. w razie konieczności konsultowała się z krajowym organem ochrony danych i aktualizowała oświadczenie o ochronie danych osobowych;
9. dopilnowała, by wszystkie pola w internetowym systemie składania wniosków były spójne z formularzem wniosku określonym w załączniku I do kodeksu wizowego¹;

Ambasada w Baku

10. rozważyła dostarczanie wnioskodawcom listy kontrolnej lub pisemnej informacji w sprawie brakujących dokumentów;
11. rozważyła przywrócenie praktyki, zgodnie z którą osobista obecność nie jest wymagana w przypadku, gdy są spełnione kryteria umożliwiające uznanie osoby ubiegającej się o wizę za podróżującego dobrej wierze i gdy odciski palców są już w systemie VIS, zwłaszcza w odniesieniu do wnioskodawców z Turkmenistanu;
12. dopilnowała, by – zamiast od razu odmawiać przyznania wizy – zwracano się do wnioskodawcy o przedstawienie brakujących dokumentów uzupełniających;
13. wymagała od usługodawcy zewnętrznego skuteczniejszego informowania wszystkich wnioskodawców o właściwych terminach na dostarczenie odcisków palców;
14. dopilnowała, by usługodawca zewnętrzny dostarczał wnioskodawcom spójne informacje na temat procedury umówienia się na spotkanie;
15. dostosowała praktyki dotyczące usługodawcy zewnętrznego do instrumentu prawnego regulującego jego obowiązki lub dostosowała instrument prawny do realiów danego miejsca;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

16. zapewniła odpowiednie oznakowanie wydziału wizowego ambasady;
17. zapewniła osobom z ograniczoną możliwością poruszania się odpowiednie udogodnienia dostępu;
18. rozważyła częstsze wydawanie mniejszych ilości naklejek wizowych;
19. zaktualizowała stronę internetową ambasady, zapewniając, by przedstawione na niej stosowne informacje były kompletne i prawidłowe;
20. dopilnowała, by wnioskodawcy przedkładali dokumenty wymagane na podstawie umowy o ułatwieniach wizowych oraz zgodnie z ujednoliconą listą dokumentów uzupełniających¹;
21. dopilnowała, by podpis wnioskodawcy widniał w odpowiednich częściach formularza wniosku (w polu 37 i pod oświadczeniem na końcu dokumentu);
22. dopilnowała, by dokumenty podróży z odmową wydania wizy były zwracane usługodawcy zewnętrznemu w taki sposób, by nie ujawniać jego personelowi treści decyzji podjętej przez konsulat w sprawie danego wniosku wizowego;
23. przywróciła praktykę wydawania dokumentów w workach zamkniętych na zamek, jak przewiduje instrument prawny;
24. przekazała usługodawcy zewnętrznemu jasne instrukcje dotyczące obowiązkowego usuwania danych wnioskodawców niezwłocznie po przekazaniu tych danych do konsulatu i ściśle nadzorowała wykonanie tego obowiązku; zmieniła treść instrumentu prawnego, aby zapewnić zgodność z załącznikiem X do kodeksu wizowego;
25. dopilnowała, by wizyty monitorujące lub kontrolne u usługodawcy zewnętrznego uwzględniały techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa, aby zapewnić, że przestrzega on przepisów o ochronie danych;

Konsulat generalny w Kaliningradzie

26. rozważyła wprowadzenie jasnych zasad dotyczących weryfikacji warunków unieważnienia lub cofnięcia wizy;
27. pouczyła urzędników konsularnych co do właściwego stosowania załącznika VI do kodeksu wizowego;

¹ Decyzja wykonawcza Komisji C(2015) 1585 z dnia 16.3.2015 r.

28. rozważyła zniesienie praktyki umieszczania w paszporcie stempla potwierdzającego dopuszczalność do celów uproszczonego dokumentu tranzytowego („FTD”);
29. dostosowała formularz odmowy wydania FTD, aby wskazywać kraj, w którym uzyskano trafienie w SIS;
30. rozważyła wydanie wnioskodawcy potwierdzenia przyjęcia wniosku, kiedy wnioskodawca składa wniosek o FTD;
31. dostosowała formularz do pisemnego opisu planowanej podróży, tak aby nie powielać informacji, które już podano w formularzu wniosku;
32. dopilnowała, by procedura dotycząca cofnięcia wizy (art. 34 ust. 2 i 3 kodeksu wizowego) była stosowana prawidłowo i była dobrze znana wszystkim pracownikom oddelegowanym i personelowi miejscowemu oraz by podejmowano odpowiednie działania w zależności od sytuacji wnioskodawcy i przedstawionych dokumentów uzupełniających, w celu uniknięcia dalszych obciążeń administracyjnych;
33. dopilnowała, by wnioskodawcy przedkładali dokumenty wymagane zgodnie z ujednoliconą listą dokumentów uzupełniających¹;
34. rozważyła możliwość bezpiecznego przechowywania wszystkich stempli po godzinach pracy;
35. zmodernizowała i usprawniła elektroniczny system przechowywania danych dotyczących FTD/FRTD (uproszczony kolejowy dokument tranzytowy), aby zapewnić płynną, szybką i niezawodną komunikację między organami wydającymi te dokumenty a organami weryfikującymi je na granicy lub, w stosownych przypadkach, z organami innych państw członkowskich;
36. dopilnowała, by procedura wydawania FTD była w pełni zgodna z dorobkiem Schengen, a w szczególności z obowiązkiem uprzedniego zasięgnięcia opinii przewidzianym w art. 22 kodeksu wizowego w odniesieniu do obywateli Rosji, wobec których organy centralne innego państwa członkowskiego wymagają zasięgnięcia takiej opinii.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹ Decyzja wykonawcza Komisji C(2016) 3347 z dnia 6.6.2016 r.